

N:o 3. 1927.

Ägare: DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING
 Ansvarig utgivare: J. C. N. af KLERCKER
 Redaktör: DOUGLAS OLSSON

19:de årgången.

All-round.

Mr X. slungade i jubileumsnumret stridshandsken till den som gitte taga upp den.

Vem vågar mäta sig med Djurgården i en allround-match?

Vi bröstdade oss och kände oss starka. Med fog.

Vi kände oss starka just på grund av vår mångsidighet, vi prövade varje lem och varje del av organismen och fann, att vad vi kände på, var ganska gott.

Boxning? All-right.

Brottning? Prima.

Skidor? Bara bra även här.

Bandy, ishockey, fotboll, allmän idrott, orientering o. s. v.? Ingen fara någon stans.

Vi kände oss styrkta av att tillhöra detta block prima virke, vi kunde börja det nya året intensivt känande det moraliska stödet från hela blocket, från föreningens *alla sektioner*.

Vintermånaderna gingo. Våra skidlöpare och backhoppare samlade ära och poäng på Stockholms idrottsförbunds belöningspris, ett pris som kommer att påminna den slutliga ägaren om mera arbete och flera strider än någon annan trofé.

Ledande Linnéas poängförspång inknappades alltmer. Blott 30 poäng skilja nu, och ännu återstå budkavlen och damernas mästerskap.

Men kung Bore är nyckfull. En gång förut — för ett par år se'n — har han hindrat oss att taga ledningen, och när budkavlen nu skall gå, ligger marken ohjälpligt bar.

Och likafullt. Just denna dag tar Djurgården för första gången ledningen på belöningspriset.

Det är våra inomhushoppande juniorer som överträffa sig själva och de djärvaste förväntningar genom att spurta ikapp och förbi Linnéa.

Åter detta ord, *all-round*.

*

En notis i tidningarna. En trupp

fäktande officerare och aspiranter ha sökt inträde i föreningen för att vid mästerskapen få starta i Djurgårdens namn.

Åter samma sak. *Det moraliska stödet från andra sektioner.*

*

Och så till kontentan. Jag vet, att det finns personer, som anse, att ekonomiskt mindre givande sektioner äro en black om foten, ett lik i lasten, som hälst borde stjälpas överbord. — Se bara på A. I. K:s (Allmänna Idrottsklubbens) föredöme.

Men gamla ärorika Djurgården är gudskelov en *idrottsförening*, en idrottsförening i ordets bästa betydelse, som har till syfte och mål *Sporten*; sund, allsidig, mångsidig sport, även om den måste bedrivas under tryckta ekonomiska omständigheter.

Så länge vi slå vakt kring den åsikten, kommer Djurgårds-byggnaden att vila på fast och säker grund.

Doug.

Bra Bandyslut: 3-0 i D. M.-finalen.

Väntad vinst
över Järva på
3 - kanten.

“Världens bästa”
utklassade.

Idrottspratets
två Stenar
”bortkomna”.

Tryckande tystnad
på Tunnelgatan.

Djurgårdens sista bandysäsong kan — utom möjligen ifråga om den ekonomiska sidan — betraktas som synnerligen god. I all synnerhet A-lagets arbetsresultat, 10 segrar på 11 spelade matcher, är förtjänt av all högaktning. Slutspurten med segern i D. M. som krona på verket var så mycket mera glädjande som Djurgården förr i världen oftast hade en förbåld otur med allt vad D. M.-bandy hette. En gång, 1916 förresten, hjälpte gamle vännen K. E. Holm, salig i äminnelse, Kamraterna att vinna en D. M.-final, som till den milda grad dominerats av de våra, att dåvarande lagkaptenen... namnet kan ju göra detsamma... inte kunde låta bli att grina en skvätt i ilskan över all Holms och världens orättvisor. Något år senare

unno bandypojkarne en semifinal mot Göta, i otäck snöyra föralldel, men fullt regelrätt med 3-1, varpå domaren — den gången var Holm oskyldig! — hittade på att hux flux annullera matchen och beordra omspel. När detta sedan skulle äga rum, var isen* sisådär omkring 10 gånger sänre än förra gången, varför Djurgården rätt naturligt betackade sig för att göra en ny föreställning och vid en eventuell (på den tiden ganska tvärsäker) vinst på nytt riskera att få slita också en tredje gång för den minimala äran. På det viset gick det till när Djurgården den gången kilade ur D. M.

En smula revanche fingo vi 1924,

* Isen? En ½-centimetertjock mesosthinna över en lerplan är ingen is. (Den minnesgodt h.orr.-läsarens anm.)

då vi klådde Göta i finalen med 5-3, och så som sagt nu i vinter, då samma stötesten makades ur vägen redan i andra omgången med sifforna 3-2 i den remarkabla match, som närmare berördes i förra numret. I och med det konststycket — ja, var lugn för att det är konst att klå Göta nu för tiden! — visste vi att saken var vad man kallar kirrad. Visst hade vi sett att I. B. hela vintern roat sig med att göra upp ”ranking lists” över sta’ns bandylag, i vilka tillförlitliga rangrullor Djurgården knappast nämndes, åtminstone aldrig på långt när i nivå med ett par av experterna hemmagjorda storheter, men har man bara sinne för humor, kan man smälta nästan vad som helst. Herrarna Sten Pennskaft, både d. ä. och, synnerligast,

Var köpa Ni lämpligast Edra Skidor?

Jo hos oss!

Vi föra icke blott ett fabrikat — vi sälja bl. a. L. A. Jonssons, Arbrå Röjsings, Niku Lapalainens samt norska skidor.

Hos oss kunna Ni alltså välja bland olika fabrikat!

Våra skidstavar äro mycket populära bland tävlingslöpare. Kom och se innan Ni köper! All övrig tänkbar utrustning för sportmannen köper Ni billigast hos oss.

IDROTTSMAGASINET - Birger Jarlsgatan 5.

TEL. NORR 8825

TEL. NORR 8826

d. y., ha verkligen övertygat oss om att livet är värt att levas i enlighet med den Fairbankska maximen.

Efter Göta-matchen voro vi, som vi nyss sade, tämligen på det klara med att vi skulle ordna till D. M. Linnéa oroad oss emellertid allvarigare än vad vi anat, men semifinalen mot det hårdföra södergänget klarades i alla fall med 3—2 (Sunes glansdag!) trots den för Djurgårdens del historiskt ryktbara osmacksplanen Hammarby.

Finalen mot "världens bästa lag", Järva, höll på att krypa i skrinet genom att vintern behagade rasa ut tidigare än vanligt. J. A. Karlsson nosade emellertid reda på någonting som skulle föreställa bandybana ute på sjön Trekantens i upplösningstillstånd varande issurrogat, och där fingo lagen, "världens bästa" och vårat, försöka trivas bäst fasen de ville. Dohlwitz var vid bra humör trots det myckna fotvattnet och lagade med hjälp av Gate till 3 mål. "Björnas" och backarna höll 0-an, så de 3 sylarna räckte mer än väl till.

Stockholmsmästarne 1927 heta: Nils Johansson; Sture Nilsson, Fred Skoglund; Adolf Pettersson, Algot Haglund, Torsten Ehn; Ivar Gate, Ruben Dohlwitz, Sune Andersson, Wilhelm Lyth och Curt Heumann. Grattis, pojkar!

P. S. Vår korrespondent på platsen har inrapporterat, att den kände bandyvänner och Djurgårdsentusiast Tegnér skulle ha övervarit evenemanget på Trekanten. Som

Distriktmästare i bandy 1927.

*Nils Johansson
Sture Nilsson
Fred. Skoglund
Adolf Pettersson
Algot Haglund
Torsten Ehn
Ivar Gate
Ruben Dohlwitz
Sune Andersson
Wilhelm Lyth
Curt Heumann*

emellertid ingen "glimt", ja, inte ens minsta lilla "språng"-gnutta, varit synlig till mästarnes ära (trots att vårt lag lär ha haft närmare 30 % av spelet) har förmodligen vår korr. sett i syne. Troligen har en beklaglig förväxling ägt rum mellan hr Tegnér's ädla diktarhuvud och någon simpel söderamerikansk "språng"-skalle.

Mr X.

Lediga platser.

På denna förnämliga plats efterlyses musikkunniga och intresserade medlemmar för bildandet av ett djurgårdarnes eget jazzband. Speciellt eftersökt är en pianist. Harry Carlsson, Ö. 4355 mottager anmälningar.

ÖVERSTYRELSEN
har för det kommande arbetsåret konstituerat sig sålunda:

N. A. Hedjerson, ordf.
G. Ekberg, v. ordf.
A. Lindgren, sekr.
D. Olsson, v. sekr.
K. Sandlund, skattm.
A. Rosswall, intend. o. v. skattm.
N. Carlsson, materialförv.
N. Nerdberg, v. materialförv.
H. Kjellstrand, klubbmästare.
E. Frostell, v. klubbmästare.
K. Johnson.
E. Ahlström.
H. Svensson.

*

"GAMLA DJURGÅRDARE."

Vid Gamla Djurgårdares årsmöte beslutades en sänkning av avgifterna, som nedsattes till 5:— kr. i årsavgift och 50:— kr. för ständigt ledamotskap, varjämte inträde i sällskapet nu kan ske när som helst under året.

Samtidigt beslöts att sammankalla ledamöterna med damer till frukost i Idrottsgården vid Saltsjöbaden antingen sördagen den 10 eller söndagen den 24 april med avresa från Stadsgården med 11-tåget. Dagen bestämmes närmare genom notiser i de dagliga tidningarna.

Även utom sällskapet stående äldre djurgårdare med damer äro denna gång hjärtligt välkomna, och kan anmälan om deltagande ske till John Johansson, tel. Saltsjöbaden 24, senast fredagen före den sålunda bestämda dagen.

Äkta Blå Överdragskläder, Vita och Blå Segelmössor, Vita Byxor, Skinntröjor, Oljerockar, Sydvestar, Oljevästar, Pullover.

Fullständig Herrekipering.

ARBETAR-BODEN

14 TUNNELGATAN 14

Filial: KUNSGATAN 73

PÅ TOPPEN ÄVEN I INOMHUSHOPP.

"Inomhushopparna förde oss upp till en mycket hedrande andra-placering (i vinter ämnar vi bli nr 1)", skrev Mr X. i sin resumé över jubileumsårets många framgångar.

Vi ämnade bli numro ett, vi hade rent av fattat ett protokollfört beslut på, att detronisera Hellas från den obestridda ledarställning, som den stora Söderklubben sedan många år innehaft bland huvudstadens inomhusklubbar.

Beslut och handling äro ett — hos mannen, två — hos kvinnan, tre — hos negrer och barn, säger ett travesterat ordstäv. Således hade knappast höstrusket omöjliggjort inomhusträning på Traneberg, förrän våra inomhushoppare med energi och målmedvetenhet började sin träning i Svea livgardes stora, bussiga gymnastiksal, långt innan de andra klubbarnas män börjat tänka på, att det skulle bli en ettrig fight om inomhusmästerskap och belöningspoäng även år 1927.

Och resultatet lät ej länge vänta på sig, ehuru vårt arbete ej bar enbart de frukter, vi närmast räknat med. Intresserade fingo upp ögonen för, att det verkligen arbetades inom Djurgårdens inomhustrupp, att pojkarerna gnode och slet för sporten under trevnad och gott kamratskap, att det verkligen i vårt träningsläger gjordes något för att föra den stockholmska inomhusidrotten ett steg framåt.

Distriktmästare i inomhushopp 1927.

Juniorer.

St. höjd: **H. Thorell.**

Grenhopp: **H. Öhman.**

Seniorer.

Grenhopp: **L. Dahlgren.**

Mellanhopp: **K. Granström.**

Leif Dahlgren, svenska mästaren i grenhopp, var den första, som kom för att se hur vi hade det, och som snart begärde att få sluta sig till djurgårdstruppen. Lundbergarna kommo därefter, sedan Ekström, och kamratkretsen sammansvetsades alltmer under gemensamt arbete.

Många månader hade icke vårt arbete pågått, förrän det började förmärkas oro i övriga klubbar och inom gymnastikföreningarna. Man började undra, om det icke vore på tiden att hämta in Djurgårdens försprång, och träningen igångsattes betydligt tidigare än förut om åren.

Det verkar alltid sporrande, när en ny man rycker upp och hotar de gamla mästarna, som sedan många år tillbaka varit vana att vara värst. Det för alltid sporten framåt ett tufffjät. Så ock nu. Det är många år sedan inomhussporten stod på ett

så högt plan i Stockholm som nu, och Djurgården har en dryg andel i detta förhållande, både direkt och indirekt, det kunna vi med stolthet konstatera.

Men låt oss övergå till årets tävlingar, berättelsen om hur våra hoppare på ett glänsande sätt uppfyllde den goda föresats, med vilken de började denna säsong, huru de kämpade sig till titeln "Stockholms bästa inomhusklubb" (kanske rent av landets) på ett sätt, som icke lämnar plats för några delade meningar i den frågan.

Klubbmot Hellas,

planerad redan förra året, skulle bli en verklig fight, hade båda parterna lovat, och den blev det också. Hellas gick in för att försvara sin gamla rangställning, vi för att erövra den.

Första rondan, grenhoppet, blev jämn, så jämn som man gärna kan begära. Fyra man klarade 226 — två djurgårdare och två hellener. Två av dessa togo i omhoppet 231 — en djurgårdare och en hellen. Efter många omhopp klarades placeringarna upp. Som 21 poäng ej är jämnt delbart med 2, tog Djurgården, som var fräckast, 11 poäng och lämnade motståndaren 10.

Andra rondan, längdhoppet, gick till Hellas. Med oväntat stor marginal men efter intensiv kamp. Först i sista hoppet tog Hellas' Strömberg segern från vår Kalle Lundberg med en futtig centimeter, och även i öv-

Alla Djurgårdare erhålla 10 proc. Rabatt

vid köp av

MÖBLER, MATTOR & GARDINER

BOBERGS MÖBLERINGS A.-B., DROTTNINGGATAN 67

rigt var lyckan smått ogünstig mot oss.

Efter två grenar ledde Hellas med 23 poäng mot våra 19, och pojkarna fingo en vecka på sig för vila — och för att ilska till. Och det gjorde de med besked.

Det var ett fruktansvärt tävlingshumör på de våra, när de nästa onsdag ställde upp till mellanhopet. Den ena efter den andra av djurgårdarna singlar iväg över 4-metersstrecket. När Hagstrand, Hellas bästa man och Hellas sista man enligt startordningen, gjorde sitt sista hopp, hade fem djurgårdare nått de fyra meterna eller mer och ännu ingen hellen.

Det var verkligen Hellas sista hopp.

Hagstrand kom med till finalen, ökade där ytterligare och räddade en andra plats och 5 poäng. Men de övriga 16 poängen togo vi hand om.

Och sedan vi väl kommit igång, gick det av sig själv. Höjdhoppet såg fyra djurgårdare i täten med långa Thorell som bästa man, överträffande icke blott de andra utan även sig själv och våra förväntningar.

53 poäng skrapade vi hastigt och lustigt ihop mot 31 för Hellas. Innan vi riktigt visste hur det gått till, hade vi passerat målet för många års strävanden. *Djurgården var värst i stån även i inomhusidrott.*

Så voro vi framme vid distriktsmästerskapen, då det gällde att skaffa ytterligare förgyllning till vår nyerövrade titel, då det vidare gällde

att samla poäng, poäng, poäng i långa banor.

Vi hade i år av Stockholms Idrottsförbund fått i uppdrag att arrangera D. M. både för juniorer och seniorer, ett erkännande av vårt arbete för inomhusidrotten. I sanningens namn måste dock meddelas, att det ej var många föreningar, som konkurrerade om äran, då inomhustävlingar förr om åren visat sig gå nätt och jämt ihop eller rent av med förlust.

Vi fingo tävlingarna att gå ihop, fingo t. o. m. så många blanka kronor över, att det räckte till att sända en 5-mannatrupp till S. M. i Örebro.

D. M. för juniorer

hade vi från början motsett med viss oro. Våra poänghåvare från i fjol hade gått och blivit seniorer, och nyförvärven tillhörde även i de flesta fallen denna kategori.

Men oron var lyckligtvis obefogad, mycket obefogad till och med, och våra framgångar blevo större än den värsta optimist vågat hoppas.

Två mestare (Thorell och Öhman), två mycket hedrande andraplaceringar i de övriga två grenarna (Kalle Lundberg och Sjöblom) och 43 poäng på belöningspriset mot 21 för Hellas, 5 för Marieberg, 4 för Göta och M. P. etc.

Den dagen hämtade Djurgården mera än de övriga klubbarna tillsammans.

Långa, mångsidiga, flitiga Thorell fick sitt första D. M. — stående höjd — Lindsjö blev 3:e på sitt hittills bästa resultat, André 5:e.

I stående längd blev Karl Lundberg tvåa på 318 cm. (ett resultat

som många gånger skulle räckt för ett svenskt mästerskap.

Grenhoppet såg fyra djurgårdare främst på samma höjd, Öhman, Lundberg, Sjöblom och Sörlander, med den förstnämnde som lycklig mästare, och i mellanhopet slutligen blev Sjöblom 2:a (415 cm.) och Lundberg 4:a. Olyckligtvis hade Sjöblom oturen att stuka sin ena häl så pass illa, att det ej gick att tänka på vidare tävlande en tid framåt. Men skriv upp att den pojken kommer igen.

Och så ha vi hunnit till

D. M. för seniorer.

Även här skuro vi lager så att det räckte till en stor bukett, även här fingo vi två mästerskap, höllo oss väl framme i de två övriga grenarna och hämtade 40 dyrbara poäng.

Leif Dahlgren överträffade sig själv. Tog mästerskapet i grenhopp på 235 cm. trots oträning (stukad handled) och blev tvåa i stående längd på 314 cm., hotande segraren Angur och förvisande fjolårets svenska mästare Lindqvist till tredje plats. Lundberg blev 5:e i denna gren och Ekström 6:e.

Grenhoppet blev som nämnts Dahlgrens, men Lundberg var tätt efter, och Öhman och Granström togo 5:e och 6:e platserna och värdefulla poäng.

I höjdhoppet kunde fjolårsmästaren Sten-Pelle först efter omhopp skaka av sig Thorell i kampen om andra plats, och 5:e och 6:e platserna blevo åter våra, genom Lundberg och Sörlander.

Heja, Heja Pojkar

Nu gå vi till

S Ö D E R B E R G S

KRÖNIKA.

Våren det är lyckans tid. Den kommer njutbar, värmande och pånyttfödande liksom belöning efter överstånden väntan. Nu är den här i all sin härlighet med sol och ljusa kvällar, terränglöparekvällar.

Liljansskogen ligger torr och fin, marken är mjuk och fjädrande, och luften är underbar. Det är något överväldigande att ringla iväg några stycken in i terrängen, pressa sig uppför backarna, störta ned för sluttningarna och tampas efter vägbitarna. Det är levande sport, som passar oss djurgårdare. Förr, i Kalle Sundholms och Hellgrens dagar, voro vi i toppen här, men nu äro vi långt ned i kön. Vi borde börja en vandring mot tätan igen långsamt och säkert. Jag tror att det skulle lyckas. Ja, jag är nästan viss om att djurgårds-

Granström blev vår andra seniormästare, försvarade fint sitt fjolårs-mästerskap i mellan hopp, varjämte Harry Andersson blev 4:e på det vackra resultatet 410 cm. och Sven Lundberg 5:e.

Ja, så gick det till när Djurgården blev värst i sta'n i inomhushopp med "tre raka" segrar över mångåriga mästarna Hellas, med 53—31 i klubbmatchen, 43—21 i juniormästerskapen och 40—28 i seniorenas D. M.

Och nästa år äro vi beredda på nya nappatag.

Doug.

färgerna åter med grova penseldrag skall teckna sig i de gamla Uggleviksbackarnas terränglöpartavla.

*

Det är nu också snackets tid. Från mun till mun var det någon, som sjöng. Kanske talar man mest om säsongen, som kommer, men också om den som gått.

Det sista skidsammanträdet blev intressant och slutade ej förrän långt fram på nattkröken. Det var tydligen mycket att tala om. Det var någon, som sjöng ut om, att spåren gingo utför, kraftigt utför och med den fart som blev, skulle det bli svårt att gira undan för den gapan-de avgrunden. Nåja, det kan ju vara sant, och det är ingen heller som motsäger den sången, men man överdriver lätt en sådan fara. Visst åka vi utför för närvarande, men med den teknik som vi ha, vore det väl underligt, om vi ej skulle kunna göra en sväng ovan bergkanten, och så skall det väl bära uppåt igen. Då gäller det att gå lugnt uppför, utan överansträngning och att ej ha bakhalt.

Det pratades väldeliga, och det blev många beslut. Träningen nästa höst skall bedrivas intensivt och systematiskt under ledning av tränare, och en skidskola skall även göra förarbetet. Man får hoppas att lärjungarna bli flitiga, och att lärdomarna verkligen komma till nytta.

Det var inte roligt för styrelsen att få erfara sektionens missnöje med vinterns resultat, tråkigt såtillvida att styrelsens arbete ej kom att belysas i rätt dager, och dock uppskatta vi detta tillfullo. Knappast någon sektionsstyrelse får nedlägga ett sådant tidsödande arbete som skidsektionens, och Birre och Lundquist ha verkligen varit värda bättre lön för mödan. Mätte de ej förtrötas, ty vi behöva dem. Deras erfarenhet, intresse och arbetsvillighet skall bli en ovärderlig hjälp i vår strävan framåt, uppåt.

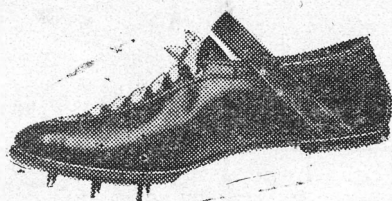
*

Så vända vi oss mot varmare tider igen, och då faller tankarna på förstalaget och på dess marsch mot solen. Vi sågo under förra säsongen hur friskt grabbarna kämpade, och hur de undan för undan närmade sig allsvenskans port. Nu äro de snart framme, och då gäller det att vara färdiga till strid, ty tröskeln kan vara nog så svår att kliva över. Kom ihåg det. City är ingen duvunge, och det kommer att bli batalj om platsen i storskolan. Men vi ska vinna. Vi måste göra det.

*

Medan jag drömmer om den hägrande triumfen, faller tankarna på boxarna. De ha väl om några firat triumfer. Vi minnas sist hur vi dominerade Svenska Mästerskapet trots frånvaron av Niels Eriksson, Kjällander, Hansen, Pettinelli,

Varför hava våra spikskor blivit populära?

Genom dess goda passform samt överlägsna kvalitet såväl i material som utförande.

Högsta kvalitet per par Kr. 16:—

Ordinär » » » » 14:—

Bröderna Sandströms Sportaffär

23 Birger Jarlsgatan 23

Rydberg, Sjöstrand m. fl. Skulle dessa ha startat, ja, då kunde mästerskapet lika väl ha avgjorts nere på Döbelnsgatan en torsdagskväll, var det en skämtare, som uttryckte sig, och det låg ej så mycket av överdrift i detta.

Vi gladdes alla åt framgångarna, trots att det kom smolk i glädjebägaren. Man talade nämligen om uppgjorda matcher i de rena klubbfinalerna och ärliga, lyckade prestationer belönades med publikprotester. Vi togo ej detta så allvarligt. Vi förstodo innebörden. Det gjorde tydligen också Mr. Jones, som sålunda ordade i Dagens Nyheter: "Djurgårdarna kunna vara fullt nöjda med sina mästerskapsdagar. Publik och rykten, det är ting, som ingen makt råder över. Mothugg får var och en, som arbetar sig fram och blir bättre än andra. Och avundsjukan, ja, hur var det den romerska imperatorn sade: "Må de hata mig, blott de frukta mig."

*

Och så till slut några ord om Stockholms Idrottsförbunds belöningspris. Om striden därom. Vi lågo till synes ohjälpligt efter i början, långt bakom Hellas och Linnéa, och de, som trodde på en djurgårdschans på det priset, voro nog lätt räknade. Men det blev andra tider. Tum för tum hämtade vi in på försprånget, och så hände det. Först lämnade vi det stolta Hellas bakom oss, och när den senaste skidsäsongen var till ända, ja, då hade vi grepp om linnéastjälken. Men det var inte slut med det, ty sedan kom inomhustruppen. Den kom som en gräs-hoppssvärm och slog ned på idrottsfältet, hoppande, flygande och anställande en oerhörd förödelse. Den lämnade inte mycket kvar av grönskan, 83 poäng tog den med sig, och när djurgårdarna, dagen efter sedan förödelsten härjat, vaknade på morgonen och gnuggade sig i ögonen, då lästes följande tabell till morgonkaffet:

D. I. F. 686
Linnéa 612

Djurgårdens Rundradio.

Hallå. Hallå.

Vi bedja få måminna om inlösendet av mottagningslicenser, vilket man kan få göra expeditionskvällar i klubblokalen eller till skattmästaren i Eder sektion. Avgiften är som bekant kr. 5:—. Vi uppmana Eder att göra detta fortast möjligt för undvikande av event. obehag, då vi inom kort kommer att företaga en, som vi hoppas, givande razzia.

Så kommer dagsnyheter från Djurgårdarens telegrambyrå.

Från Högkvarteret telegraferas: Den förut ventilerade frågan om anläggande av tennisplaner på Traneberg har åter blivit allvarligt aktuell.

Högsta rådet har tillstyrkt ett förslag att upptaga fäktning på programmet. Det blir allmän idrottssektionen, som får räkna sig den nya avkomman till godo.

Från Ahlén & Åkerlunds Förlag telegraferas: I föregående veckas nummer av Allt för Alla står att läsa en intressant artikel om Nisse Ramms levnadsbana.

Från Mora telegraferas: Den till Vasaloppet anmälda djurgårdaren Lagerbring återfanns ej i prislistan. Anledningen var den, att han ej lär ha startat.

Hellas 584

Skola vi säga, att vi tagit ledningen definitivt. Vi skola arbeta för saken.

Nen.

Från Reinholds Café meddelas: Skidavdelningens planerade skid-skola skall stå under ledning av Gunnar Tandberg.

Till ledare för skidlöparnas träning nästkommande säsong har utsetts Esse Schuman.

Från Malmö telegraferas: Georg Nilsson, jätten från Tegnerslunden, som för närvarande uppehåller sig härstades, har debuterat som brottare. Ett tredjepris i en klubbävlan lär ha varit den första framgången.

Från Skellefteå telegraferas: Vid Skellefteå I. F:s avhållna klubbmästerskap i skidor 30 km. ställde ej Lindberg och bröderna Alm upp. I deras frånvaro segrade djurgårdaren Bertil Grundberg på den fenomenala tiden 1.52.17. Det går undan värre här uppe.

*

Dagsnyheter från Djurgårdens meteorologiska anstalt:

De mörka moln som under vintersäsongen lägrat sig över våra skidspår draga nu långsamt åstad mot norra Sibirien. Vid Island befinner sig f. n. ett högtrycksområde som flyter hastigt mot SO. Det lär därför finnas möjlighet för Johan Antonsson att starta sitt ishockeymästerskap. Stadion uppmanas att taga del av denna rapport.

Nederbörd har under vintern fallit blott på några få, spridda ställen i landet, och i fjällandskapet Birger Jarlsgatan—Strandvägen börjar naturen antaga de mest brokiga färger.

Inga stormvarningar ha utsänts. Lugn råder i våra farvatten.

*

Utsändning fortsätter i nästa nummer och komma vi då att sända ett utförligt och intressant program. En känd landsman har lovat att berätta en saga i barnprogrammet, och Brazil Jack hoppas vi kunna engagera till denna gång.

Så var det slut för den här gången, och vi tacka för uppmärksamheten. God natt, god natt.

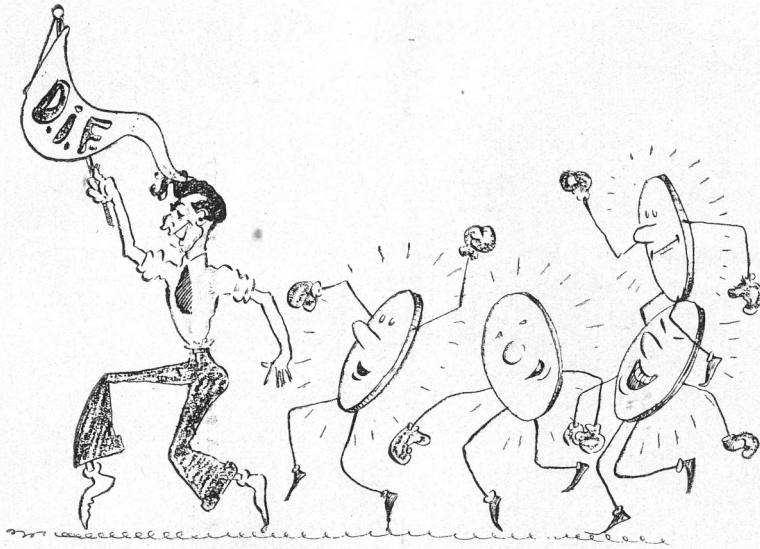
Expeditionen hålles öppen varje torsdag och fredag kl. 7--9 em. i klubblokalen, Döbelnsgatan 97. Betala avgiften, anmäl adressförändring.

Fyra guldmedaljer vid boxnings-S. M.

**Pihl, Wolff,
Nils Ramm,
o. Gustav A.**

—
En prydlig
mästarkvartett.
—

**G. Dahlberg
o. "Magnus"
finalherrar.**

—
D. I. F. överlägset
bästa klubb.
—

... i den härliga gullpengens glans!

Kronan på framgångarna under en i allo glänsande säsong satte våra boxare i och med prestationerna vid årets S. M. Fyra blanka gulddukar, tecknen på lika många mästarvärdigheter, blev Djurgårdens utdelning. Man har nästan rättighet att sträcka på sig en smula!

Vi ställde upp en kärntrupp, i vilken varje man visste att göra sitt allra bästa. Därför gick det som det gick: 4 segrar, 2 final- och 3 semifinalplaceringar. Inte dåligt "ordnat" av tio (10) man!

Tänk om vi kunnat få upp vårt allra värsta kanonlag! Det vill säga de 10 som nu voro med *plus* Axell, Pettinelli, Rydberg, Modig, Albin Hansén, Kjällander, Sjöstrand, Niels Eriksson och Thure Hansen.

Mästerskapen kunde då nära nog ha fått karaktären av en klubbävling, ansåg D. N:s Jones i sin finalbetraktelse, och Gud vet om det inte blivit en smula enformigt med så mycket svart-blått i ringen framåt slutuppgörelserna. Visst var det synd att vi inte fingo se speciellt Rydberg och "Kille" med i dansen, men vi få naturligtvis också vara tacksamma för framgången som den blev — vår hittills största.

*

Den framgång, som säkerligen mest glädde litet var af djurgårdarna, var *John Pihls* seger i flugvikt. Den lille mannens mångåriga insats i svensk förstaklassboxning var verkligen värd sin belöning. För ett par år sedan slog Pihl igenom på allvar

och startade redan då som mästaraspirant vid S. M. Han manövrerade också ut sina motståndare, en efter en, utan större besvär. I semifinalen fick han emot sig Linnéas såsom oöverbunden ansedde Bergström, men inte ens denne kunde stoppa lille "Pihlans" frammarsch. Pihl vann och betraktades därpå som "given" mästare. Just då kom osmaken och omintetgjorde alla beräkningar. I uppehållet mellan semifinal- och finalmatcherna överfölls Pihl av ett häftigt illamående och fick tillbringa det mesta av väntetiden i framstupaställning inne i omklädningskubben. Se'n kom han upp som en urvriden trasa i finalen, och så var det naturligtvis förkylt mot Örgrytes långarmade Bengtsson. I

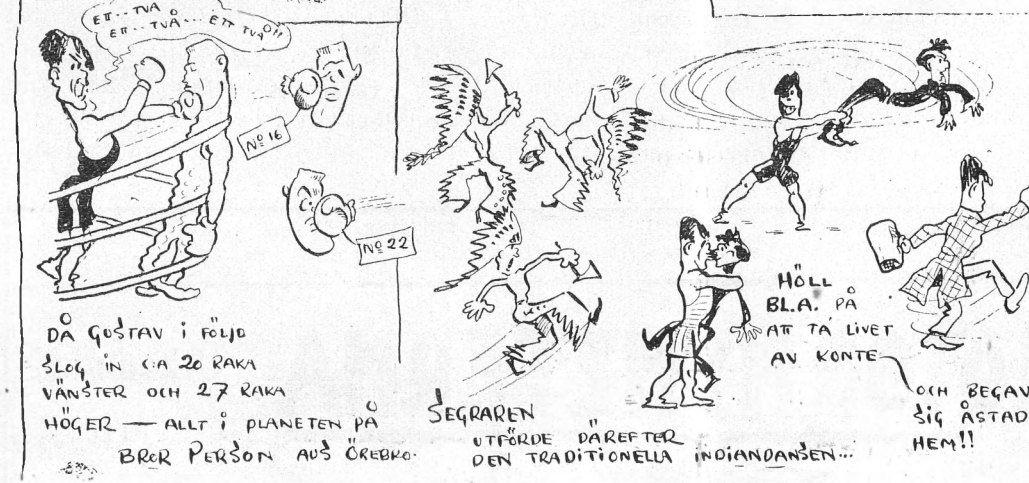
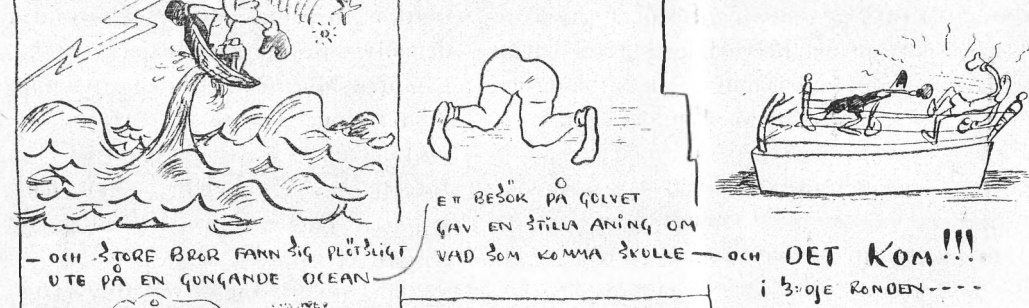
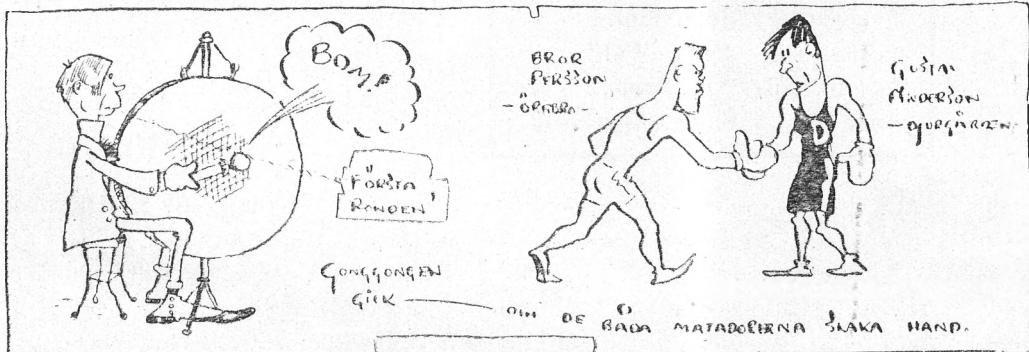
Alla Djurgårdare träffas på

Hugo Ericsons Konditori

Roslagsgatan 9, Tel. N. 14408

Filialer: Odengatan 31, Ankn., Hornsgatan 144, Söder 30640.

STORSMOCKAN I CIRKUS DEN 2/3-27

S. M:s
stora
sensa-
tion.

Bevarad åt
eftervärlden

av
Rit-
Ola
(Sverges
Tom Webster)

fjöl kom Pihl igen, även nu som den store favoriten. Han knallade igenom sina matcher, bl. a. besegrade en så god man som nuvarande fjärderviktaren Wäckevä. Här vann emellertid Pihl en Pyrrhusseger, i

det han under matchens gång fick ett sår uppslaget över ena ögat, vilket sedermera i nästa omgång, semifinalen, tvang honom att ge upp mot linnéaiten — numera klubbkamraten — Axell.

Eftersom alla onda ting äro tre, ansåg man Pihl i det närmaste "färdig" då han i år igen, i första matchen mot Hedqvist, Linnéa, råkade få ögonlocket spräckt. Självt var Pihl gråtfärdig, men han bet ihop tän-

derna och gick oförfärat på mot två ynglingar från Borås, den ene fenomenalt "avlång" men den andre mera normalt tilltagen, som stodo kvar mellan honom och guldmédaljen. Och trots att han i finalen fick blesyren påbättrad och blodet rann i en jämn ström utför ansiktet måste oturen denna gång ge vika. Det var en stor energiens och teknikens seger som Pihl vann, och jublet var öronbedövande när store Niels Eriksson på starka armar hissade upp den lille krabaten över folkets huvuden, högt mot den åttonde himlen. Till den sjunde hade "Pihlan" säkert begivit sig på egna vingar så snart han hört domslutet!

I bantam kunde vår klubbblagsrepresentant Rydberg ej deltaga på grund av arbetsförhinder, utan nybakade senioren Percy Almström fick ensam försvara färgerna. Han skötte sig med all heder, bl. a. besegrande den fruktansvärt råstarke Rosengren från Gävle, för att till sist duka under i semifinalen mot den slutlige mästaren Nilsson, Sundsvall. Nederlaget var emellertid i knappaste laget, och man är nästan frestad att tro på Percys revanche vid ett nytt möte nästa år.

Fjädervikt blev en ren Djurgårdsaffär. Harry Wolff och Gösta Dahlberg slog sig på var sin halva fram till finalen, där Wolff vann, dock synnerligen knappt. Nästa år går väl Harry i sin naturliga klass, lättvikt, varför det då bör bli Göstas tur att ta hand om fjäderviktsguldet.

Svenska mästare i boxning 1927.

Flugvikt: John Pihl.
Fjädervikt: Harry Wolff.
Lätt tungvikt: Nils Ramm.
Tungvikt: Gustav Andersson.

I lättvikt fick Martin Wolff, knappt mer än junior, försöka sin lycka mot en massa storhejare. Han gjorde en alldeles utmärkt match mot en av Wennbergarna från Vänersborg men måste naturligtvis ge sig för motståndarens rutin.

Med Kjällander i weltervikt hade man sluppit allt tjatter om "moralisk" mästare o. s. v., som nu kom åstad på grund av Selfrid Johanssons något för brådstörtade diskning mot göteborgaren Olsson. Nu tyckte sig emellertid "Kille" ha fått nog i Amerika, varför han överlät åt Harry Gustafsson att representera. Det gjorde förresten Harry riktigt bra, och hade han tagit fram sitt prima krigarhumör från början i semifinalen mot Selfrid Johansson, vet man aldrig hur det kunde ha gått.

Sjöstrand saknades också mycket i mellanvikt. Gustaf Eriksson tar boxningen nästan för överdrivet elegant, annars hade han aldrig, som nu, måst ge sig i semifinalen mot Spong, Uppsala. Dennes seger över Gustaf var tämligen problematisk men kan möjligen motiveras med djurgårdarens öbenägenhet att sätta

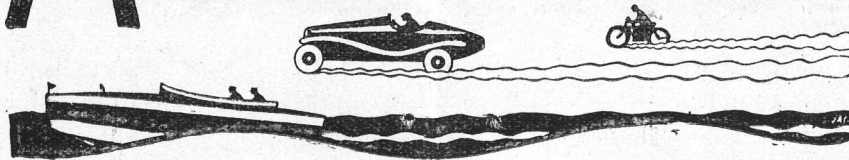
igång med ordentlig forcering förrän i sista rondan. Då hade inte uppsaliensaren mycket att säga till om, men han fick i alla fall segern. Mästare blev förstås Falk, Örnén, ehuru inte så suveränt som man hade väntat. Sjöstrand hade faktiskt haft en chance, om han startat!

Nisse Ramm försvarade titel och "bunke" i lätt tungvikt. Genom den forcerade nedpressningen i vikt var Nisse aldrig sig själv riktigt under hela S. M.-turnén. Han vann synnerligen knappt över såväl Borlänge-Engström som Örebro-Jansson, och inte ens mot vänersborgaren Nordström kände man igen den "rejäle" Ramm, trots att det här blev knock i första rondan. Skränet om orättvisan i finalsegern mot Jansson kan Nisse ta med ro, det domslutet var inte på långa tag så galet som t. ex. Östlings berrdömande mot Lorentz Olsson i weltervikt. Där har man knappast hört ett knyst till protest, trots att Östling låg mera före mot göteborgaren än självaste Selfrid i den olyckssaliga finalen.

Gurra Magnus lyckades inte upprepa Ramms konststycke ifråga om mästerskap och vandringspris. Han forcerade sig visserligen glansfullt fram till finalen, men där stötte han på patrull i form av "mannen för dagen" inom svensk boxning, snickarfenomenet Gustaf Andersson, tämligen berömd redan i förra numret av "Djurgårdaren". Den mannen tycks inte ha någon gräns för sin framfart bland tungviktarna.

Utkommer
varje
vecka.

MOTORNYHETERNA

Utkommer
varje
vecka.

Tel. 80915.

Red. & exp.: Sveavägen 83, 2 tr. Stockholm.

Tel. 80915.

FYRA D. M. I BROTTNING BÄRGADE.

Stockholms brottningsklubbers D. M.-arrangemang hade i år lagts på kooperativ bas i ett tvådagarsmootings (med tre föreställningar) i Cirkus och kan betraktas som idrottsligt synnerligen lyckat, icke minst genom de extranummer som inlagts i programmet i form av gästuppträdanden av finnarna Nyström och Nykänen, malmöbon Ahlgren och norrköpingsvirtuosen Ivar Johansson. Tyvärr var dock icke publikanslutningen sådan att det ekonomiska utbytet kunde bli vad man

Distriktmästare i brottning 1927.

Bantamvikt: **Einar Karlsson.**
Fjädervikt: **Henrik Svensson.**
Lättvikt: **Sven Norlin.**
Mellanvikt B: **Birger Andersson.**

hoppats, och hade icke Boxningsförbundet haft vänligheten att rätt betydligt pruta utav på hyressumman, skulle "utdelningen" på arrangemanget ha blivit åtskilliga "bakiskronor" pr förening.

För Djurgårdens del gingo D. M. så fint man någonsin kunnat önska: fyra mästerskap och ett flertal andra utmärkte placeringar blev skörden. Brandmännen (f. d. djurgårdarna!) Alvar Eriksson och Rudolf Svensson i A-klassen och tungvikten gick det inte att rubba på.

Tvenne av våra nyblivna juniormästare, *Einar Karlsson* i bantamvikt och *Birger Andersson* i mellanvikt B, skördade ytterligare berömmelse genom att också lägga beslag på seniortitlarna. Bra marscherat av dessa ungdomar! Vidare förvånade gamle teknikern *Henrik Svensson* med att i hård konkurrens nappa åt sig segern i fjädervikt. *Sven Norlin* i lättvikt var den fjärde mästaren, fullt välförtjänt, ehuru f. d. västeråsaren närmast kan tacka klubbkamraten Kessler och de nya reglerna för sin vunna utmärkelse. Norlin blev nämligen ganska tydligt bortdömd i sin match mot Ljung, Athén, men som Kessler sedan överaskade med att kasta Ljung för att

därpå tvingas på rygg av Norlin, gick i alla fall vinsten till den mest förtjänte i klassen.

Övriga rangplaceringar för djurgårdare voro: Melker Karlsson 2:a i bantam, N. Dahlström 3:a i fjäder, Kessler 2:a i lättvikt, Möller 2:a i B-klassen och Lantz 2:a i tungvikt.

Vilket ju allt kan sägas vara ganska gott!

*

Till S. M., som blev säsongens mest lyckade brottningsställning och en välförtjänt ekonomisk succés för förbundet, hade Djurgården anmält 12 man, av vilka Einar Karlsson dock ej kunde starta på grund av sjukdom. Några mästerskap vunno vi visserligen inte i den hårda konkurrensen från Skåne och Väst-sverige, men hade det velat sig väl och Östman inte varit indisponerad och Norlin ej blivit en smula tvivelaktigt frändömd arbetssegern i matchen mot mästaren Borgström, vet man aldrig hur det kunnat gå. Nu föll Östman i sin första match mot västeråsaren Thelander efter ca 10 minuters överlägset arbete och tapade därmed den s. k. sugen och drog sig ur tävlingen. Om inte den gode Arvid drabbats av privata bekymmer tiden närmast före dessa tävlingar och därigenom förlorat en god del av sin tävlingslust, hade saken helt säkert fått en annan vändning. Till nästa år hoppas vi ha Östman tillbaka igen på de stora tävlingarna, laddad med sitt bästa söndagshumör.

Typiskt för honom är hans uttalande, då han fick walk over i första matchen mot Ramm-besegraren Widlund från Masthugget: "Synd att inte grabben kom, så man fått njuka upp sig ett tag innan man tar itu med europamästare Persson." Men det blev inte roligt för Persson i alla fall. Gissa om där blev en match utav! Jo, men! Men jag misstror mig om förmågan att skildra det stora slaget, vilket f. ö. i ord inte kan göra sig så utomordentligt som vad herr konstnär Jan-Erik Olsson åstadkommit med sitt ritstift.

Käre läsare! Betrakta och begrundad den Jan-Erikska filmen från storsmöckan i Cirkus den 1 mars i nådens år 1927. Men skratta inte däråt, ty vartenda litet pennstreck är rena, rama realismen. Och verkligheten är oftast bittrare än filmen. Fråga bara herr europamästare Bror Persson från Örebro.

Mr X.

Gynna Annonsörerna!

Skidsäsongens final.

Örnsköldsvikstruppen.

Från vänster: Hj. Danielsson, Bertil Carlsson, Ala Lindström, A. Isaksson, Roland Berglund, John Johnson, Menotte Jacobsson, H. Pcus, C. Ljungström, A. H. Nilsson, Birger Nylund.

D. M. Å 3 MIL.

Säsongens sista skidtävlingar för Stockholms vidkommande blevo distriktsmästerskapen å 30 km. för seniorer samt 20 km. för juniorer, arrangerade av Djurgården i Salt-sjöbaden söndagen den 27 febr. Ända in i det sista var det ovisst, om tävlingarna skulle kunna hållas, då snötillgången var dålig, och termometerns kvicksilver höll sig på en höjd, som varnade om vårens antä-

Svenska mästare å skidor 1927.

Backlöpning:

Lag: B. Carlsson, A. H. Nilsson,
H. Paus.

gande. Att banan blev lättare än vad det anstår en mästerskapstävling var följden härav. Organisatoriskt blev tävlingen mycket lyckad under Hed-

gerssons ledning. Resultaten däremot misslyckade ur Djurgårdssynpunkt. Ett fjärde lagpris å 3-milen och en individuell 3:e placering å 2-milen var Djurgårdens insats. Den som för något år sedan profeterade om Djurgårdens tillbakagång på skidlöpningens område, möttes av förakt. Man menade att namnet i alla fall komme att hålla föreningen på toppen. Efter den gångna vintersäsongen få vi emellertid försöka att

Norlin fick, förutom det diskutabla arbetsnederlaget mot Borgström, finna sig i att falla för starke Algot Malmberg, en matchutgång om vilken intet är att säga. Norlin är emellertid redan nu nästan i den allra högsta klassen bland Sveriges lättviktsbrottare, och med ett år ytterligare på sin ljusa nacke blir han inte god att ta's med. Det skulle alls inte förvåna, om Norlin vid nästa

års S. M. bräckte hela bunten berömdheter i sin klass. Nu fick han nöja sig med tredje plats efter Borgström och Malmberg. Lantz blev 4:a i tungvikt efter storheterna Rudolf och Ahlgren och en mindre storhet från Norrland, vilket betydde en extra poäng i vinstutdelningen (= 40 kronor).

*

Klubbmästerskapen ha hållits med

god om än icke storartad anslutning från de aktivas sida. Årets mästare heta:

Bantamvikt: E. Karlsson.

Fjädevikt: A. Andersson.

Lättvikt: F. Svensson.

Mellanvikt A: H. Brännström.

Mellanvikt B: B. Andersson.

Tungvikt: E. Lantz.

Kvarts-Karlsson.

med kallt huvud taga fasta på fakta.

Inte så att vi ge spelet förlorat, utan istället med sammanbitna tänder beslutsamt gå in för att en kommande säsong och allt framgent visa, vilken som är Stockholms förnämsta skidlöpareklubb. Vari orsakerna till årets misslyckanden ligga är kanske svårare att säga. En åsikt är, att föreningens ungdomsavdelning sedan gammalt är åsidosatt, och att straffet nu visar sig på detta sätt. En annan, att skidsektionens träningsprogram varit ofullständigt och olämpligt. Måhända ligger förklaringen i båda dessa meningar, men jag tror snarare, att den är att söka i en viss olustighet hos sektionens medlemmar, en ovilja att taga på sig ansvaret att föra de gamla färgerna.

Vid det sista sammanträdet med skidsektionen visade det sig, att medlemmarna fått upp ögonen här för. Diskussionen härom pågick nära fyra timmar. De beslut som fattades, få vi hoppas komma att bli medlet, som för mot vårt mål: Djurgården åter nummer 1 i skidloppning i Stockholm.

Efter denna inte alldeles omotiverade avvikelser från ämnet återgå vi till tävlingen. Föret var tungt, och vallningen blev av stor betydelse. Där fanns väl knappast någon utom segraren, R. Nordquist, Göta, som hade riktigt glid på skidorna. Kalle Lind misslyckades alldeles med smörjningen och var tvungen att bryta loppet. Lagplaceringen ordnades nu av E. Blomberg, Bror Carlsson och O. B. Hansson, vilken

sistnämnde nu gjorde sin enda tävling i vinter.

Å juniorernas 20 km. gjorde Per Gunnar Ekdahl en god åkning och slutade som tredje man närmast efter Cederholm och Karlsson i Järfa. G. Sernblad blev 22 man. Om ytterligare en av de övriga tre startande juniorerna fullföljt tävlingen, hade vi fått ett lagpris jämte en dyrbar poäng på "Belöningspriset". Som det nu var, kunde nämligen inte det sista lagpriset i klassen utdelas, då det endast fanns fem fulla lag.

SVENSKA MÄSTERSKAPEN.

Till Svenska Mästerskapstävlingarna i Örnsköldsvik sände Djurgården en stor trupp kombinerade- och backlöpare, relativt otränade men med goda förhoppningar om att kunna försvara föregående goda placeringar. Den kombinerade tävlingens längdloppningsmoment försiggick å svåra terrängbanan och blev för våra löpare synnerligen krävande. Ovanan att löpa i djup lös snö, som inte gav något stavfäste samt otränningen, som kom särskilt till synes i de sugande uppförbackerna, gjorde, att placeringarna blevo långt ifrån täten även för de bästa. Att sedan i backloppningen inhämta det stora poängförsprånget var omöjligt. Litet förbättrades ju ställningen men inte tillräckligt att taga hem lagsegern.

Resultaten blevo:

Klass I.

1. S. Eriksson, Selånger,	37.125 p.
7. A. Lindström, Djurgården	32.479 „
9. B. Karlsson, Djurgården	30.978 „
11. A. H. Nilsson, Djurgården	29.625 „
12. A. Isaksson, Djurgården	25.708 „
13. J. Johnsson, Djurgården	23.708 „

Klass II.

1. T. Edman, Arvika	33.896 p.
11. G. Karlsson, Djurgården	28.250 „
16. H. Paus, Djurgården	26.667 „

Lagpris.

1. Friska Viljor, Örnsköldsvik.
4. Djurgårdens I. F.

I den enbara backtävlingen lyckades våra åkare hemföra Stockholms enda Svenska Mästerskap i skidloppning vintern 1927, nämligen 1:a lagpriset. Det individuella mästerskapet gick däremot till Edman, Arvika. Vi få här samtidigt konstatera landsortens storartade uppmarsch i backloppning. Visserligen ha Stockholmsåkarnes träningstillfällen i vinter varit fåtaliga, men intresset för backloppning är nu oändligt mycket större i landsorten, än vad det var för ett par år sedan. Den tiden är nu också för alltid svunnen, då våra backlöpare otränade kunna gå upp och vinna ett mästerskap före landets övriga åkare. Och jag tror att vi göra klokt i att lägga det till minnes till kommande år, då det gäller att försvara titeln "Sveriges bästa backlöpareklubb". Som det nu var, satt själva lagmästerskapet hårt inne, och det var endast en differens på en halv meter i sammanlagda hoppplängder till vår fördel, som räddade mästerskapet åt Stockholm. De våras placeringar framgå av nedanstående resultatlista:

Klass I.

1. T. Edman, Arvika	18.731 p.
2. B. Carlsson, Djurgården	17.773 „
3. S. Eriksson, Selånger	17.604 „
5. A. H. Nilsson, Djurgården	17.500 „
8. M. Jacobsson, Djurgården	17.072 „
10. J. Johnsson, Djurgården	16.917 „
11. A. Lindström, Djurgården	16.853 „

Royal Enfield

Infordra offert eller besök vår utställning.

MOTOR AKTIEBOLAGET WESSLAU,

N. BLASIEHOLMSHAMNEN 19, STOCKHOLM

Tel. Norr 5290

är marknadens yppersta motorcykel. Styrka,
Säkerhet, Snabbhet i ett elegant utförande

äro de utmärkande dragen hos

Royal Enfield

Från U. S. A.

Svensk skidsport har åter hävdat sitt anseende i denna världsdel genom att dess U. S. A.-söner varit initiativtagare till ännu en skidbackes uppförande i Greater New Yorks grannskap, och därtill kommer att denna backe är den största.

Denna snöfattiga vinter hade hitintills ointetgjort tävlingars avhållande i New Yorks närhet, då helt plötsligt Major W. A. Welch, General Manager of Palisades Interstate Park, Bear Mountain, N. Y., väl bekant för alla friluftsmänniskor runt världsstaden, kom med erbjudandet att uppföra en skidbacke. Snö hade de sparat i massor, så den saken var ordnad. Bara nu någon ville vara behjälplig med konstruktionsförslag samt arrangerandet av en tävling.

Svenska skidklubbens nuvarande ledare, Sven Rydow, som efterträdde signaturen då denne avsåg sig alla uppdrag inom föreningen i slutet av 1925, gjorde så tillsammans med några av sina medhjälpare upp förslag utan rådfrågande av någon expert.

Några dagar före invigningen blev signaturen ombedd att resa ut och inspektera det hela.

En bedrövlig syn mötte mitt öga. Den av plank uppbyggda underbacken var för platt, endast 26° lutning, men det värsta var att hoppet var 4.5 meter högt med endast några meters plan ansats. Det hade aldrig blivit några stående hopp, som det nu var.

Order gavs om betydande förändringar av hoppet samt den långa bron, vilken ledde från den naturliga överbacken ned till ansatsen, och det hela liknade sedan ett verkligt skidhopp med fin övergång från överfart ut på stupkanten och en därefter ej alltför avskräckande luftfärd.

Hela lördagen arbetades det för högttryck. Massor av snö påforslades medelst lastvagnar från förvaringsplatserna och breddes ut i den snötomma backen.

Det var en storartad syn tävlingsdagen, den flera hundra meter långa snö-

Två djurgårdare i U. S. A., Gösta Nilsson (A. H:s bror) och Steinwall, ha låtit höra av sig. Tillsammans med ett kort brev från »Julle», slutande med »mår bra och har hälsan. Hälsa alla grabbarna. Skall själv skriva några rader för medlemsbladet senare» följde nu införda bidrag från Steinwall. Heder och tack och en djurgårdshälsning tvärs över jordklotet.

mattan kantad med granris och flaggor (den svenska uteblev denna gång, emedan mr Rydow absolut ej önskade ha den med) stickande av mot bergshöjderna å Hudsonflodens västra strand.

Dagen ingick strålände. Det blev den största succén i Bear Mountains idrotts-historia, där dock förut Thunberg skrinat mot kanadensaren Gorman samt Gert-rude Ederle och alla de andra simmarfe-nomenen skurit lagrar, men där intet evenemang tilldragit sig sådan uppmärksamhet och anslutning som detta svenska.

10,000 åskådare och cirka 1,800 bilar kantade slätten vid backens fot då Stein-wall, som även denna gång fått uppdraget inviga det hela, under stort jubel säkert klarade backen från krönet till tele-marks-svängen, där Cornwell Militar Academys musikkår presiderade.

Den största spänningen var stillad, löparna finga var sitt provåk, och då fallen under full fart blevo legio — snön var isig — bestämdes att starten i tävlings-hoppen skulle nedflyttas. Dessa inleddes, av den från åren 1916—17 i Saltsjöbaden och Nordiska Spejen i "Fiskis" bekante Henry Ljungman, med ett ojämnt hopp på 27½ meter. Ljungman bör dock vara vältränad då han legat uppe i Pensyl-vania-bergen sedan december.

I sitt andra åk lyckades han utmärkt, näende 30 m. och därmed vinnande tävlingen med 18.29 p., dock särdeles knappt före A. Simonsen, Sw. S. C., även han en nykomling härute, med resp. 27½ och 28½ m., kraftigt och stilfullt, 18.26 p. Trea blev T. Langemyre, Norsemens S. C., Brooklyn, säkert 28½—29 m., 17.67 p. Den dagen förut i Pocons Manor nykorade Östra Amerikas mästare, Carl Stenseth, blev fyra med 17.47 p. Närmast kom den ende deltagande svensken, (Gösta Nilsson var urståndsatt att starta efter en kullerbita på lördagen), som

gjorde en andra "come back" här i U. S. A. med två särdeles säkra hopp, 17.23 p. I ett extra hopp nåddes 36 meter av honom. Sexa blev bandyspelaren Fritz Andreassen från "Forward" i Oslo, nu representerande Sw. S. C.

*

The National Ski Ass'n of America rustar denna gång i tid för de Olympiska skidtävlingarna 1928 för att undvika en liknande svag representation som den i Chamonix, då det i elfte timmen bestämdes att sända en trupp och kvaliteten naturligtvis blev därefter.

Denna vinter har därför en del förberedande uttagningar skett på olika delar av det stora landet, nämligen i Steam-boaths Spring, Colorado, i samband med de nationella mästerskapen, i Duluth, Minn., samt i Brattlebors, Vermont. I Chicago måste man inställa på grund av snöbrist.

I Duluth vann en "inföding", H. Anderson, med hopp på nära 60 meter. Vid senare hoppningar i Ispeming, Mich., blev denne mycket svårt skadad efter ett dylikt jättehopp, varvid han kom ned direkt på huvudet. Han vårdas nu på sjukhus i likhet med två andra hoppare, vilka blevo skadade vid samma tillfälle. Troligen har orsaken varit den starka blåsten, som nästan alltid råder däruppe vid Superior-sjön.

Förliden vinter uppsköt de nationella mästerskapen i Duluth till påföljande dag av den orsaken, dock först efter det att samtliga åkare, som vågat sig upp för att pröva sin lycka, hade förts bort till synes livlösa.

Dylikt är allt annat än sport. Men undra på att folk kan hoppa, när de ha sådant mod.

Signaturen är övertygad om att I. B:s skidredaktör skall få mer förtroende för hoppresultaten från denna sida Atlanten vid stundande vinterolympiad. Anders Haugens 49,5 meters-prestation i Chamonix tycks ej vara nog och många finnas som i närvarande stund äro bättre än han.

Sig.

17. A. Isaksson, Djurgården.

Klass II.

1. G. Skogsberg, FriskaViljor 17.648 p.
4. H. Paus, Djurgården 17.396 „
6. H. Danielsson, Djurgården 16.813 „
11. G. Carlsson, Djurgården 16.383 „
16. C. Ijungström, Djurgården 16.250 „

Lagpris.

1. Djurgårdens I. F. 32.667 p.
2. Friska Viljor 32.667 „

Argusögat.

Det foto,

som pryder föregående uppslag, är taget av fotografen Werner Wångström i Örnköldsvik och kan erhållas genom A. Lindgrens förmedling. Adress Djurgårdens I. F. Stockholm 1

Den medlem

som ej köper av undertecknad

gör en

EKONOMISK FÖRLUST.

JUVELERARE
AXEL KRONQVIST

74 B HORNSGATAN 74 B

Tel. Söder 8355

Stockholms Södra Tryckeri
& Pappersindustri

(Inneh. Ragnar Jansson)

106 HORNSGATAN 106

Tel. Söder 32347

REKOMMENDERAS!

B. S. A.

MOTORCYKLAR.

1927 års modeller

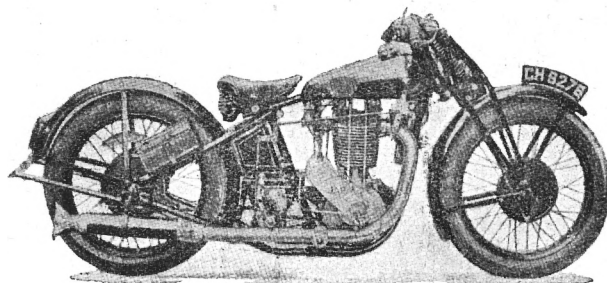
Priser från Kr. 940:—

Ensamförsäljare för Stockholm
med omnejd.

Mc. EVOY.

(12 mån. garanti)

Engelsk kvalitétmaskin

DUBBEL RAM. 26 x 3,25" HJUL.
8" BROMSAR FRAM OCH BAK.

500 ccm. Jap. Toppventilmotor

PRIS KR. 1750:—

GASTONBOLAGET
A U T O M O T O R

NYBROGAT. 27

STOCKHOLM.

TEL. ÖSTM. 785

Stockholms Södra Tryckeri
& Pappersindustri

1927

108 NORDMÄNDESTRÄSK

1927

EKONOMISKA FÖRLAGS

Den medlem

som ej köper av förlaget

går en

EKONOMISK FÖRLAG

JUVELERÄRE

AXEL KRONQVIST

74 B. HORNSTRÄSK

1927

Stockholms Södra Tryckeri & Pappersindustri, 1927.

Mc EVOY

1927

108 NORDMÄNDESTRÄSK

1927
108 NORDMÄNDESTRÄSK
1927

B. S. A.

MOTORCYKLAR

1927

Priser från Kr. 040—

108 NORDMÄNDESTRÄSK

GASTENBOKLAGET

108 NORDMÄNDESTRÄSK STOCKHOLM 1927